

[Alfred Jensen.]

det er spået, sikkert ikke før efter valget — får et helt andet udseende, som svarer til de ønsker og den trang, der er ude i den jævne, slidende og arbejdende befolkning.

Formanden: Det ærede medlem fru Petra Petersen har ordet som det kommunistiske partis ordfører med hensyn til forslag til lov om børnetilskud m. v.

Petra Petersen: På min gruppes vegne skal jeg fremføre nogle betragtninger vedrørende det lovforslag om børnetilskud m. v., som er fremsat af den højtærede socialminister. Vi kommunister er tilhængere af såvel børnetilskud som moderskabsydelse. Vi har fastslået det ved gentagne gange her i tinget at fremsætte forslag til sådanne love. Vi er også tilhængere af, at en lovgivning af den art sorterer under socialministeriet, hvor andre sociale love og „familieleve“ hører hen, ikke under finansministeriet. Derfor har vi også ved behandlingen af forslaget om det midlertidige børnetillæg stillet forslag om, at dette børnetilskud ikke skulle høre under finansministeriets område, hvor det modregnes i skat, men overføres til socialministeriet, og om, at en sådan børnerente burde udbetales til forsørgeren. Jeg skal ikke ved denne lejlighed komme nærmere ind på det midlertidige børnetilskud, der har så mange skønhedsfejl, hvad vi gang på gang har omtalt. Jeg vil komme tilbage til det ved en anden lejlighed.

I stedet vil jeg tale lidt om det lovforslag, som socialministeren har fremsat. Vi ved, at det forslag, ministeren har stillet her i forbindelse med skattereformen, er et udmærket forslag, som vi kommunister godt kunne give vor tilslutning. Men der er det ved det, at ministeren har kædet sit forslag sammen med forslaget om en skattereform, og der er ikke store muligheder for, at denne skattereform kan blive gennemført i dette folketingsår, hvilket også er blevet nævnt af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard. Ingen tror på, at skattereformen bliver ført igennem i indeværende folketingsår.

Jeg ved ikke, om den højtærede socialminister venter det — jeg tror det næppe — men jeg har altid syntes, det måtte være en opgave for socialministeren at fremsætte et forslag som det foreliggende uafhængigt af

en skattereform. Ministeren har denne gang som de øvrige gange kædet sit forslag sammen med et skattereformforslag, men nu synes jeg, at ministeren burde kunne skille sit forslag ud af denne sammenhæng og fremsætte det som et selvstændigt forslag. En lovgivning af denne art har vi vel lov at sige har været ventet i årevis, den er meget tiltrængt, og befolkningen bliver narret, når man gang på gang fremsætter et forslag, som der ikke er mulighed for at få gennemført.

Hvis ministeren ville fremsætte et forslag uden om skattereformen, ville jeg tro, at der ville være et godt og et sikkert grundlag her i tinget for at få det gennemført. Jeg tror også, at der i dag ville være en mulighed for det, selv på det sene tidspunkt af folketingsåret, hvor vi befinder os. Det er også derfor, at vi kommunister igen har fremsat vort lovforslag om børnetilskud og om moderskabsydelse — det skete i går. Det har vi gjort, fordi vi finder det nødvendigt at få spørgsmålet rejst på den rigtige måde og ikke som nu og ved tidligere lejligheder i form af forslag fra socialministeriet i forbindelse med en skattereform, som der i hvert fald i de første år ingen sandsynlighed er for at få vedtaget.

Søren Olesen: Der har nu i mangfoldige år været ført en debat om skattereformen, lige fra den tid da skattekommissionen arbejdede og senere afgav betænkning. Man kan godt sige, at der har været meget skrig, men lidt uld. Det er ret små resultater, der hidtil er kommet ud af den debat og de drøftelser, der har været ført både i udvalg og mere offentligt. Det er for så vidt beklageligt, for der er dog vist ingen, der vil benægte, at vi i høj grad trænger til en skattereform; den er både ønskelig og påkrævet, og jeg synes, det må siges, at den skal og bør gennemføres. Desværre er der ikke udsigt til, at det nås i dette folketingsår. Vi er nu så langt fremme i tiden, at man ikke kan tænke sig, at et udvalg kan blive færdigt. Det kan kun komme til at dreje sig om ganske enkelte mindre spørgsmål, der kan tænkes at blive løst, og i øvrigt må man vel regne med, at problemet kommer til at ligge, indtil vi har valget overstået og man kan begynde forfra.

Mit parti ønsker altså gerne, at forslaget